

Nd. 416. Frumvarp til læknaþingarlaga. [138. mál]

(Eftir 2. umr. í Nd., 2. apríl.)

1. gr.

Á Íslandi skulu vera lækniþing, sem hér greinir:

1. Reykjavíkurborg: Reykjavíkurborg og Seltjarnarneshreppur. Lækniþing í Reykjavík;
2. Álafosshérað: Þingvallahreppur, Mosfellshreppur, Kjalarneshreppur og Kjósarhreppur. Lækniþing á Álafossi;
3. Akraneshérað: Hvalfjarðarstrandahreppur, Skilmannahreppur, Innri-Akraneshreppur, Akraneskaupstaður og Leirár- og Melahreppur. Lækniþing á Akranesi;
4. Kleppjárnsreykjahérað: Andakílshreppur, Skorradalshreppur, Lundarreykjadalshreppur, Reykholtisdalshreppur, Hálsahreppur, Hvitársíðahreppur, Þverárhliðahreppur, Norðurárdalshreppur og Stafholtstungnahreppur. Lækniþing á Kleppjárnsreykjum;
5. Borgarneshérað: Borgahreppur, Borgarneshreppur, Álftaneshreppur, Hraunhreppur, Kolbeinsstaðahreppur og Eyjahreppur. Lækniþing í Borgarnesi;
6. Ólafsvíkurborg: Staðarsveit, Breiðavíkurborg, Neshreppur, Ólafsvíkurborg og Fróðárhreppur. Lækniþing í Ólafsvík;
7. Stykkishólmsbær: Miklaholtshreppur, Eyrarsveit, Helgafellssveit, Stykkishólmsbær og Skógarstrandahreppur. Lækniþing í Stykkishólmi;

8. Búðardalshérað: Hörðudalshreppur, Miðdalshreppur, Haukadalsheppur, Laxárdalshreppur, Hvammshreppur, Fellsstrandarhreppur, Klofningshreppur, Skarðshreppur og Saurbæjarhreppur. Læknissetur í Búðardal;
9. Reykhólahérað: Geiradalshreppur, Reykhólahreppur, Gufudalshreppur, Múlahreppur og Flateyjarhreppur. Læknissetur á Reykhólum;
10. Patreksfjarðarhérað: Barðastrandarhreppur, Rauðasandshreppur, Patreks-hreppur og Tálknafjarðarhreppur. Læknissetur á Patreksfirði;
11. Bíldudalshérað: Ketildalahreppur, Suðurfjarðahreppur og Auðkúluhreppur. Læknissetur á Bíldudal;
12. Þingeyrarhérað: Þingeyrarhreppur og Mýrahreppur. Læknissetur á Þingeyri;
13. Flateyrarhérað: Mosvallahreppur og Flateyrarhreppur. Læknissetur á Flateyri;
14. Suðureyrahérað: Suðureyrahreppur. Læknissetur á Suðureyri;
15. Bolungarvíkurhérað: Hólshreppur. Læknissetur í Bolungarvík;
16. Ísafjarðarhérað: Ísafjarðarkaupstaður og Eyrarhreppur. Læknissetur á Ísa-firði;
17. Súðavíkurhérað: Súðavíkurhreppur, Ögurhreppur, Reykjarfjarðarhreppur, Nauteyrarhreppur, Snæfjallahreppur, Grunnavíkurhreppur og Sléttuhreppur. Læknis-setur í Súðavík;
18. Hólmavíkurhérað: Kaldrananeshreppur, Hrófborgshreppur, Hólmavíkurhreppur, Kirkjubólshreppur, Fellshreppur, Óspakseyrarhreppur og Árneshreppur. Læknis-setur á Hólmavík;
19. Hvammstangahérað: Bæjarhreppur, Staðarhreppur, Fremri-Torfustaðahreppur, Ytri-Torfustaðahreppur, Hvammstangahreppur, Kirkjuhvammshreppur, Þverár-hreppur og Þorkelshólshreppur. Læknissetur á Hvammstanga;
20. Blönduóshérað: Áshreppur, Sveinsstaðahreppur, Torfalækjarhreppur, Blönduós-hreppur, Svínavatnshreppur, Bólstaðarhlíðahreppur, Engihlíðahreppur og Vindhælishreppur. Læknissetur á Blönduósi;
21. Höfðahérað: Höfðahreppur og Skagahreppur. Læknissetur í Höfðakaupstað;
22. Sauðárkrókhérað: Skefilsstaðahreppur, Skarðshreppur, Sauðárkrókskaupstaður, Staðarhreppur, Seiluhreppur, Lýtingsstaðahreppur, Akrahreppur og Rípur-hreppur. Læknissetur á Sauðárkróki;
23. Hofsóshérað: Viðvíkurhreppur, Hólahreppur, Hofshreppur, Hofsóshreppur, Fellshreppur, Haganeshreppur og Holtshreppur. Læknissetur á Hofsósi;
24. Siglufjarðarhérað: Siglufjarðarkaupstaður og Grímseyjarhreppur. Læknissetur á Siglufirði;
25. Ólafsfjarðarhérað: Ólafsfjarðarkaupstaður. Læknissetur í Ólafsfirði;
26. Dalvíkurhérað: Hríseyjarhreppur, Dalvíkurhreppur, Svarfaðardalshreppur og Árskógshreppur. Læknissetur á Dalvík;
27. Akureyrarhérað: Arnarneshreppur, Skriðuhreppur, Öxnadalshreppur, Glæsi-bæjarhreppur, Akureyrarkaupstaður, Hrafnagilshreppur, Saurbæjarhreppur, Öngulsstaðahreppur og Svalbarðsstrandarhreppur. Læknissetur á Akureyri;
28. Grenivíkurhérað: Grýtubakkahreppur og Hálishreppur. Læknissetur á Grenivík;
29. Breiðumýrahérað: Ljósavatnshreppur, Bárðdælahreppur, Skútustaðahreppur og Reykdælahreppur. Læknissetur á Breiðumýri;
30. Húsavíkurhérað: Aðaldælahreppur, Reykjahreppur, Húsavíkurkaupstaður, Tjörneshreppur og Flateyjarhreppur. Læknissetur á Húsavík;
31. Kópaskershérað: Kelduneshreppur, Öxarfjarðarhreppur, Fjallahreppur og Prest-hólahreppur. Læknissetur á Kópaskeri;
32. Raufarhafnarhérað: Raufarhafnarhreppur. Læknissetur á Raufarhöfn;
33. Þórshafnarhérað: Svalbarðshreppur, Þórshafnarhreppur, Sauðaneshreppur og Skeggjastaðahreppur. Læknissetur á Þórshöfn;
34. Vopnafjarðarhérað: Vopnafjarðarhreppur. Læknissetur á Vopnafirði;
35. Norður-Egilsstaðahérað: Hlíðahreppur, Jökuldalshreppur, Hróarstunguhreppur, Fellahreppur og Fljótsdalshreppur. Læknissetur á Egilsstöðum;

36. Austur-Egilsstaðahérað: Eiðahreppur, Vallahreppur, Egilsstaðahreppur, Skriðdalshreppur og Hjaltastaðahreppur. Læknissetur á Egilsstöðum;
37. Bakkagerðishérað: Borgarfjarðahreppur. Læknissetur í Bakkagerði;
38. Seyðisfjarðarhérað: Loðmundarfjarðahreppur, Seyðisfjarðahreppur og Seyðisfjarðarkaupstaður. Læknissetur á Seyðisfirði;
39. Neshérað: Mjóafjarðahreppur, Neskaupstaður og Norðfjarðahreppur. Læknissetur í Neskaupstað;
40. Eskifjarðarhérað: Helgustaðahreppur, Eskifjarðahreppur, Reyðarfjarðahreppur og suðurbyggð Reyðarfjarðar. Læknissetur á Eskifirði;
41. Búðahérað: Fáskrúðsfjarðahreppur, að undantekinni suðurbyggð Reyðarfjarðar, Búðahreppur og Stöðvarhreppur. Læknissetur í Búðum;
42. Djúpavogshérað: Breiðdalshreppur, Beruneshreppur, Búlandshreppur og Geithellnahreppur. Læknissetur á Djúpavogi;
43. Hafnarhérað: Bæjarhreppur, Hafnarhreppur, Nesjahreppur, Mýrahreppur, Borgarhafnarhreppur og Hofshreppur. Læknissetur á Höfn;
44. Kirkjubæjarhérað: Hörgslandshreppur, Kirkjubæjarhreppur, Skaftártunguhreppur, Leiðvallahreppur og Álftavershreppur. Læknissetur á Kirkjubæjarklaustri;
45. Víkurhérað: Hvammshreppur, Dyrhólahreppur og Austur-Eyjafjallahreppur. Læknissetur í Vík;
46. Vestmannaeyjahérað: Vestmannaeyjakaupstaður. Læknissetur í Vestmannaeyjum;
47. Hvolshérað: Vestur-Eyjafjallahreppur, Austur-Landeyjahreppur, Vestur-Landeyjahreppur, Fljótshlíðahreppur og Hvolhreppur. Læknissetur á Stórólfsvoli;
48. Helluhérað: Rangárvallahreppur, Landmannahreppur, Holtahreppur, Ásahreppur og Djúparhreppur. Læknissetur á Hellu;
49. Laugaráshérað: Skeiðahreppur, Gnúpverjahreppur, Hrunamannahreppur, Biskupstungnahreppur, Laugardalshreppur og Grimsneshreppur. Læknissetur í Laugarási;
50. Selfosshérað: Villingaholtshreppur, Hraungerðishreppur, Gaulverjabæjarhreppur, Sandvíkurhreppur, Selfosshreppur og Grafningshreppur. Læknissetur á Selfossi;
51. Eyrarbakkahérað: Stokkseyrarhreppur og Eyrarbakkahreppur. Læknissetur á Eyrarbakka;
52. Hveragerðishérað: Ölfushreppur, Hveragerðishreppur og Selvogshreppur. Læknissetur í Hveragerði;
53. Keflavíkurhérað: Grindavíkurhreppur, Hafnahreppur, Miðneshreppur, Gerðahreppur, Keflavíkurkaupstaður og Njarðvíkurhreppur. Læknissetur í Keflavík;
54. Hafnarfjarðarhérað: Vatnsleysustrandarhreppur, Hafnarfjarðarkaupstaður, Garðahreppur og Bessastaðahreppur. Læknissetur í Hafnarfirði;
55. Kópavogshérað: Kópavogskaupstaður. Læknissetur í Kópavogi.

Heimilt skal að ráða, þegar á þarf að halda að dómi landlæknis, einn lækni með ótiltekinni búsetu til að veita neyðarlæknisþjónustu í læknislausum héruðum á hvern þann hátt, er við verður komið vegna staðháttar og annarra aðstæðna.

2. gr.

Í eftirgreindum læknishéruðum eiga íbúar einstakra hreppa og hreppshluta jöfnum höndum rétt á að vitja héraðslæknis í nágrennahéraði, eins og hér greinir:

1. Búðardalshérað: íbúar Skarðshrepps og íbúar Klofningshrepps til Stykkishólms;
2. Stykkishólmsérað: íbúar Miklaholtshrepps til Borgarness;
3. Reykhólahérað: íbúar Flateyjarhrepps til Stykkishólms;
4. Bíldudalshérað: íbúar Auðkúluhrepps til Þingeyrar;
5. Þingeyrarhérað: íbúar Ingjaldssands til Flateyrar;

6. Súðavíkurhérað: íbúar héraðsins utan Súðavíkurhrepps til Ísafjarðar;
7. Blönduóshérað: íbúar Vindhælishrepps utan Hafursstaðaár til Höfðakaupstaðar;
8. Siglufjarðarhérað: íbúar Grimseyjar til Húsavíkur og Akureyrar;
9. Grenivíkurhérað: íbúar Háls- og Illugastaðasókna í Hálshreppi til Akureyrar;
10. Breiðumýrarhérað: íbúar Ljósavatnshrepps neðan Þóroddsstaðar til Húsavíkur;
11. Kópaskershérað: íbúar Presthólahrepps austan Blikalóns til Raufarhafnar;
12. Þórshafnarhérað: íbúar Svalbarðshrepps norðan Hálsa til Raufarhafnar;
13. Hafnarhérað: íbúar Hofshrepps til Kirkjubæjarklausturs;
14. Kirkjubæjarhérað: íbúar Álftavershrepps til Víkur;
15. Víkurhérað: íbúar Austur-Eyjafjallahrepps til Stórolfshvols;
16. Helluhérað: íbúar Rangárvallahrepps sunnan Þverár til Stórolfshvols.

Í hverju einstöku tilfelli á hlutaðeigandi forgangsrétt til þjónustu af hendi þess héraðslæknis, sem greiðast er að ná til.

3. gr.

Ráðherra getur, eftir tillögu landlæknis, leyft héraðslækni að sitja annars staðar en á lögskipuðu læknissetri og, ef nauðsyn krefur, utan héraðs.

4. gr.

Nú tekst ekki í eitt ár að fá héraðslækni skipaðan í eitthvert læknishérað samkvæmt 1. gr., þó að það hafi verið auglýst minnst þrisvar, og er þá heimilt að sameina héraðið því nágrannahéraði, sem bezt hentar, ef staðhættir annars leyfa slíka sameiningu, enda verði læknir skipaður til starfa í hinu sameinaða læknishéraði ásamt héraðslækni þeim, sem starfar þar fyrir.

Þar sem staðhættir leyfa, má sameina fleiri læknishéruð, þegar svo stendur á, sem um ræðir í 1. mgr., enda verði að jafnaði skipaður læknir til viðbótar fyrir hvert hérað, sem sameinað er.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um læknamiðstöðvar, sem upp kunna að rísa samkvæmt ákvæðum þessarar greinar.

5. gr.

Forseti skipar landlækni og héraðslækna.

Reykjavíkurhéraði gegnir borgarlæknir, ráðinn af borgarstjórn, en skipaður af forseta. Áður en borgarlæknir er ráðinn, skal leita umsagnar ráðherra um umsækjendur.

Landlæknir og héraðslæknar taka laun samkvæmt hinu almenna launakerfi starfsmanna ríkisins. Borgarlæknir í Reykjavík tekur laun úr borgarsjóði. Þegar nauðsyn krefur, er héraðslækni skylt að taka við skipun um að annast, ásamt þjónustu héraðs síns, þjónustu nágrannalæknishéraðs gegn hálfum byrjunarlaunum þess héraðs.

Um skipun (ráðningu) annarra embættislækna og lækna ríkisstofnana fer eftir sérstökum lögum og venjum þar að lútandi.

Við veitingu héraðslæknaembætta skal sá umsækjandi, sem hefur lengstan starfsaldur sem héraðslæknir, að öðru jöfnu sitja fyrir öðrum umsækjendum um stöðuna.

6. gr.

Í eftirtöldum héruðum skal greiða héraðslækni staðaruppbót á laun, er nemi hálfum launum í hlutaðeigandi héraði: Búðardalshéraði, Reykhólahéraði, Bíldudalshéraði, Þingeyrarhéraði, Flateyrarhéraði, Suðureyrarhéraði, Hólmavíkurhéraði, Ólafsfjarðarhéraði, Kópaskershéraði, Raufarhafnarhéraði, Þórshafnarhéraði, Vopnafjarðarhéraði, Norður-Egilsstaðahéraði, Austur-Egilsstaðahéraði, Bakka-gerðishéraði, Búðahéraði, Djúpavogshéraði, Hafnarhéraði, Kirkjubæjarhéraði og Víkurhéraði.

Nú hefur héraðslæknir settið samfleytt 5 ár í einhverju þeirra héraða, er um ræðir í 1. mgr., og á hann þá rétt á að hljóta, án skuldbindingar um áframhaldandi héraðslæknisþjónustu, eins árs fri með fullum launum til framhaldsnáms hér á landi eða erlendis og að fá greiddan úr ríkissjóði fargjaldakostnað fyrir sig og fjölskyldu sína að heiman og til þess lands í Evrópu eða Norður-Ameríku, þar sem hann hyggst stunda námið. Að ársleyfi loknu skal hann eiga rétt á að fá greiddan á sama hátt fargjaldakostnað heim til Íslands aftur, enda skuldbindi hann sig þá til að gegna áfram héraðslæknisstörfum. Eftir þriggja ára samfellda setu á hann þó rétt á að hljóta slíkt fri með sömu kjörum, en gegn skuldbindingu um að gegna áfram héraðslæknisstörfum um eigi skemur en 2 ár að ársleyfi loknu. Ráðherra getur, ef nauðsyn krefur, takmarkað tölu þeirra, sem orðið geta aðnjótandi réttinda á einu og sama ári samkvæmt þessari málsgrein. Ráðherra er einnig heimilt að veita héraðslækni fri öðru sinni með sömu skilyrðum og að framan greinir, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi. Nánari ákvæði um framkvæmd framangreindra atriða skulu sett í reglugerð.

Við embættaveitingar eða ráðningar í stöður við heilbrigðisstofnanir ríkisins eða héraðslæknisembætti skal embættis-(starfs-)aldur héraðslæknis í héruðum þeim, sem um ræðir í 1. mgr., teljast 5 ár fyrir hver 3 ár, sem hann hefur gegnt héraðinu.

Ráðherra þeim, er fer með heilbrigðismál, skal heimilt, samkvæmt tillögu landlæknis, að láta auk þessa 5 ótiltekin læknishéruð njóta framantalinna hlunninda, eftir að þau hafa verið auglýst þrisvar í röð, án þess að læknir fáiast þangað.

7. gr.

Heimilt er að greiða úr ríkissjóði fjárhæð, sem svarar árslaunum 8 aðstoðarlækna héraðslækna. Þjónustu þeirra skulu njóta:

- a) allir héraðslæknar, meðan þeir eru í orlofi eða forfallaðir sökum veikinda eða slysa samkvæmt ákvæðum um orlof og veikindaforföll opinberra starfsmanna,
- b) héraðslæknar í fjölmönnum kaupstaðarhéruðum,
- c) héraðslæknar í fjölmönnum eða erfiðum læknishéruðum utan kaupstaða, þar sem annar læknir starfar ekki, og
- d) héraðslæknar, sem vilja afla sér aukinnar menntunar til héraðslæknisstarfa, þó ekki þegar um er að ræða námsdövl samkvæmt 2. mgr. 6. gr.

Hlutaðeigandi héraðslæknar ráða sér aðstoðarlækna samkvæmt þessari grein í samráði við landlækni, en ráðherra staðfestir ráðningu þeirra.

8. gr.

Um greiðslu fyrir störf héraðslækna fer sem hér segir:

1. Embættislaun héraðslækna skulu greidd fyrir embættisstörf, en til slíkra starfa telst einkum: Samfelld gegningarskylda læknis í héraði, öll tilskilin skýrslugerð, sóttvarnir, ónæmisáðgerðir, berklapróf, almennt heilbrigðiseftirlit, svo sem með vatnsbólum, fráræslu, húsakynnum, þrifnaði, matvælum, aðbúnaði í verksmiðjum og á öðrum vinnustöðum og ýmislegt fleira, er fellur undir starfssvið heilbrigðisnefnda eða tekið er fram í erindisbréfi héraðslækna.

2. Fyrir störf í þágu sjúkrasamlaga og annarra greina almannatrygginga fari greiðsla eftir gjaldskrá, sem landlæknir semur og ráðherra staðfestir, eða samningum, er stéttarfélag lækna eiga annars vegar hlut að fyrir hönd lækna, en sjúkrasamlög eða Tryggingastofnun ríkisins hins vegar.

3. Fyrir störf, önnur en embættisstörf, í þágu ríkis, sveitarfélaga og opinberra stofnana fari greiðsla eftir sömu reglum og þá er sjúkrasamlög eða aðrar greinar almannatrygginga eiga í hlut.

4. Fyrir störf í þágu annarra en almannatrygginga, ríkis, sveitarfélaga og opinberra stofnana fari greiðsla eftir reglum, er stéttarfélag lækna setja og birta almenningi. Nú eru slíkar reglur ekki birtar, og mega þá læknar, er í hlut eiga, ekki krefjast hærri greiðslu en þá er almannatryggingar eiga í hlut.

Verði héraðslæknir að takast ferð á hendur til þess að leysa af hendi störf sín í þarfir hins opinbera eða einstakra manna, ber að sjá honum fyrir öruggum flutningi ókeypis og svo beina leið, sem hægt er, frá og til heimilis hans.

9. gr.

Heimilt er að greiða úr ríkissjóði $\frac{2}{3}$ launa handa allt að sex hjúkrunarkonum til starfa í læknishéruðum. Hlutaðeigandi sveitarstjórn eða sveitarstjórnir ráða héraðshjúkrunarkonur með ráði hlutaðeigandi héraðslæknis og í samráði við landlækni, en ráðherra staðfestir ráðningu þeirra.

Ráðherra setur héraðshjúkrunarkonum erindisbréf.

10. gr.

Landlæknir er ráðunautur ráðherra um allt það, er varðar heilbrigðismál, og annast framkvæmdir þeirra mála fyrir hönd ráðherra samkvæmt lögum, reglum og venjum, er þar um gilda. Hann hefur eftirlit með öllum læknum og heilbrigðisstarfsmönnum, en einkum héraðslæknum (í Reykjavík borgarlækni), öðrum embættislæknum og opinberum heilbrigðisstarfsmönnum.

Landlæknir skipuleggur skýrslugerðir héraðslækna (í Reykjavík borgarlæknis), annarra lækna og heilbrigðisstofnana, innheimtir fyrirskipaðar skýrslur frá þessum aðilum og annast útgáfu heilbrigðisskýrslna landsins.

11. gr.

Héraðslæknar (í Reykjavík borgarlæknir) hafa, hver innan síns héraðs, eftirlit með heilbrigðismálum og annast þar framkvæmdir opinberra heilbrigðisráðstafana samkvæmt lögum og fyrirmælum ráðherra og undir eftirliti landlæknis.

Héraðslæknar stunda almennar lækningar hver í sínu héraði, annast lyfjasölu, þar sem er ekki sérstök lyfjabúð, og eru skyldir til að gegna aðkallandi sjúkravitjunum, hvenær sem þess er leitað, nema þeir séu hindraðir af öðrum embættisstörfum, sem eru meira aðkallandi, eða sjálfir sjúkir. Með þátttöku í læknaverði geta þeir og leyst sig undan gegningarskyldu á nánara tilteknum tímum.

Borgarlækni í Reykjavík er ekki skylt að sinna almennum lækningum. Í fjölmönnum kaupstaðarhéruðum, þar sem er nægur fjöldi starfandi lækna, má ráðherra heimila héraðslækni að takmarka að meira eða minna leyti störf sín að almennum lækningum.

Nú er héraðslæknis vitjað úr öðru læknishéraði en sínu héraði til konu í barnsnauð eða í annarri mjög brýnni nauðsyn, fyrir þá sök að hægara er að ná til hans en hlutaðeigandi héraðslæknis, og er honum þá jafnskylt að vitja sjúklingsins sem héraðsbúi hans ætti í hlut.

Héraðslæknar (í Reykjavík borgarlæknir) mega ekki, nema með sérstöku leyfi ráðherra, takast á hendur önnur föst, launuð störf en þau, er við koma embættisstörfum þeirra. Héraðslæknir má veita forstöðu eða starfa við almennt sjúkrahús við hæfi héraðs síns, en ekki gegna viðtækari sjúkrahúslæknisstörfum nema með sérstöku leyfi ráðherra.

Ráðherra setur héraðslæknum og aðstoðarlæknum héraðslækna erindisbréf og kveður þar nánara á um skyldur þeirra og réttindi.

Borgarstjórn setur borgarlækni í Reykjavík erindisbréf, sem ráðherra staðfestir.

Um verksvið annarra embættislækna og lækna ríkisstofnana fer eftir sérstökum lögum og venjum þar að lútandi.

12. gr.

Nú sezt starfandi læknir að í læknishéraði, þar sem er ekki sérstök lyfjabúð, eða þar í héraði, sem langt er til lyfjabúðar að sækja, og fer þá um lyfjaafgreiðslu til sjúklinga hans eftir því, sem segir í 42. gr. lyfsölulaga, nr. 30 29. apríl 1963.

13. gr.

Heimilt skal, samkvæmt tillögum landlæknis, að fenginni umsögn læknadeildar Háskóla Íslands, að veita á ári hverju læknastúdentum ríkislán til náms gegn skuldbindingu um læknisþjónustu í héraði að afloknu námi. Engum má þó veita slíkt námslán, fyrr en hann hefur staðizt fyrsta hluta embættisprófs. Nánari ákvæði um námslán þessi skal setja í reglugerð.

14. gr.

Stofna skal sjóð, er nefnist Bifreiðalánasjóður héraðslækna. Heimilt skal að lána héraðslæknum fé úr sjóðnum til bifreiðakaupa. Þeir læknar einir, sem eru að hefja héraðslæknisstörf og skuldbinda sig til þess að sitja minnst eitt ár í héraði, eiga rétt til lántöku úr sjóðnum. Ríkissjóður leggur sjóðnum 1 milljón króna stofnfé. Ákvæði um stjórn sjóðsins, lánsfjárhæð og lánskilyrði skal setja í reglugerð.

15. gr.

Heimilt er, að fengnum tillögum landlæknis, að greiða úr ríkissjóði allt að helmingi kostnaðar við nauðsynleg lækningatæki og útbúnað í lækningastofu héraðslæknis í fámennum læknishéruðum, gegn jafnmiklu framlagi frá læknishéraðinu.

16. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt, til viðbótar heimildum, sem fyrir eru, að greiða allt að 300 þús. kr. árlega til þess að bæta læknisþjónustu í þeim héruðum, þar sem mestra úrbóta er þörf að dómi landlæknis.

17. gr.

Héraðslæknar þeir, sem nú eru í embættum, verða endurgjaldslaust að sætta sig við þær breytingar, sem verða á héruðum þeirra eða embættum eftir lögum þessum.

18. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

19. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt eru felld úr gildi læknaskipunarlög, nr. 16 9. apríl 1955, og lög nr. 45 21. apríl 1962, um breyting á þeim lögum.

Ákvæði til bráðabirgða.

1. Áður en núverandi Flateyjarhérað og Djúpavíkurhérað, sem sameina skal öðrum héruðum samkvæmt 1. gr., verða lögð niður og sameinuð öðrum læknishéruðum, skulu þau auglýst laus til umsóknar þrisvar í röð með sömu kjörum og læknar njóta í læknishéruðum þeim, sem um ræðir í 6. gr.

2. Ákvæði 6. gr., 2. mgr. laga þessara koma fyrst til framkvæmda tveimur árum eftir gildistöku þeirra.